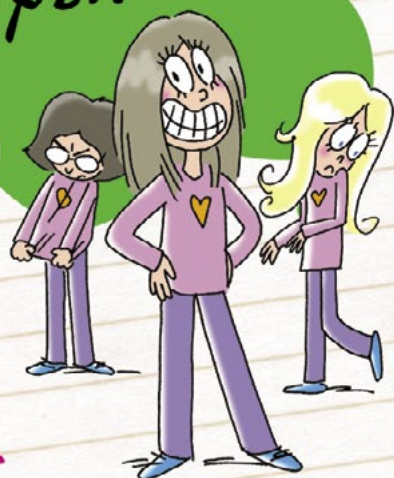

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

Jasně, že jsem
nejlepší!

Jim Benton

FRAGMENT

Můj milý deníčku Jasně, že jsem nejlepší!

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Jim Benton
Jasně, že jsem nejlepší! – e-kniha
Copyright © Fragment, 2014

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Příběhy z Mackerelské základní školy
od Jima Bentona

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Jasně, že jsem
nejlepší!*

Jamie Kellyová

DEAR DUMB DIARY™ – ME! (JUST LIKE YOU, ONLY BETTER)
Copyright © 2011 by Jim Benton

Griffinovi, Summer a Mary K

Můj dík patří Kristen LeClercové a týmu nakladatelství Scholastic:

Shannon Penneyové, Steveu Scottovi, Elizabeth Krychové,

Susan Jeffersové a Anně Bloomové.

Díky vám všem jsem prostě takový, jaký jsem,
jenomže lepší.

TENHLE DENÍK JE MAJETKEM

Jamie Kellyové

Zvláštní nadání: Výběr hudby, umění,

všechna další známá nadání

Co mám ráda: Hudba, moje osoba, já

Co nemám ráda: Ty, kteří se opičí, pokud to

nejsou opravdové opice.

NEČTI MŮJ DENÍK!!

vím, že se právě
snažíš zjistit,
jak být
jako já...
No, dám ti RADU...

NEJVÍC ZE VŠEHO
MÁM RÁDA,
KDYŽ NĚKDO
NEČTE
CIZÍ DENÍK.

Jo, a kdybych
někdy měla něco takového
v úmyslu, přinesla bych jí
TOTÁLNĚ SKVĚLÝ dárek
k narozeninám, které
bude mít...

Drahý čtenáři mého milého deníčku,
přestaň.

Vím, že doufáš, že si přečteš můj deník
a zjistíš, proč jsem tak úžasná.

A pravděpodobně mi chceš ukrást moje
zkrášlovací tajemství, jako třeba to, že pořád
krásním, protože se nesnažím být čím dál
krásnější. Nebo že vždycky objevím nejlepší
čelenky do vlasů dřív než někdo jiný.

Nebo možná doufáš, že odhalíš moje
supertajná tajemství, jako třeba to, čím lepím
třpytky k podkladu. (Máš pravdu, tohle možná
není tajemství, ale mám spoustu jiných předností,
které jsou mnohem báječnější, než musejí být.)

„Mnohem báječnější, než musí být.“

Dospívám a musím myslet na budoucnost.

Takže oficiálně schvaluju, aby byla tato věta
vytesána na prvních dvacet velkých soch mé
osoby, které lidi vytvoří. Potom můžou vybrat
jiné superlichotivé vlastnosti.

Schvaluju taky časté užívání slova „rozkošná“,
i když ve skutečnosti dám přednost variantě
„roskoššná“. (**Je to roskoššnější.**)

Jo, rodiče, jestli právě čtete můj deník,
okamžitě toho nechte. Víím, že nemám
upozorňovat na chyby ostatních, ale já na ně
ve skutečnosti neupozorňuju, jen o nich **píšu**.
A jestli mě za to potrestáte, budu vědět, že jste
četli můj deník. Nejenže vám k tomu nedávám
svolení, jen to dokáže, že jste mnohem míň
úžasní než já.

Níže podepsaná

Jamie Kellyová

P. S. Jestli jste vážně skvělá **světově proslulá**
kapela, můžete si přečíst můj deník a složit
písničky o nejkrásnějších kapitolách. Ale upřímně,
nemůžu dovolit, aby je slyšel někdo jiný než já.

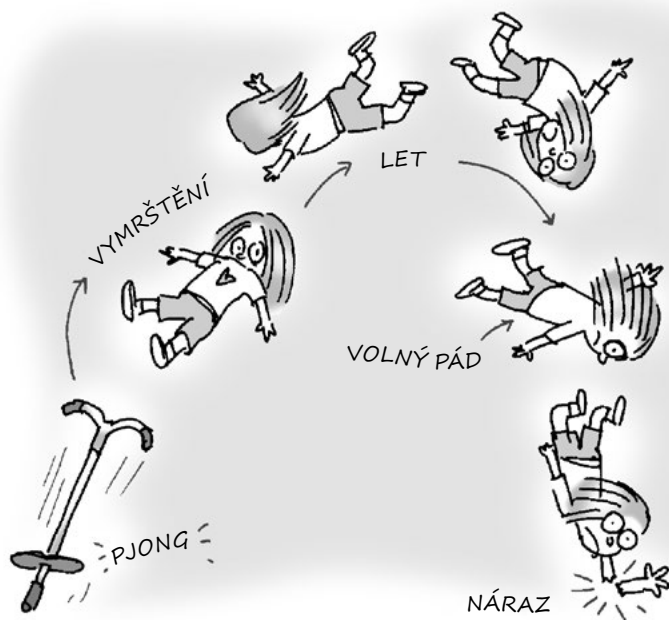

Neděle 01

Milý deníčku,

jednou jsem chtěla k narozeninám štěně, ale táta mi dal místo něj skákaací tyč. Šla jsem si ji vyzkoušet na příjezdovou cestu, ale spadla jsem a zlomila si zápěstí.

Když jsme se vrátili z pohotovosti, táta měl takové výčitky svědomí, že odjel do nákupního centra a **koupil mi štěně**.

Byla jsem tak šťastná, že jsem široce rozevřela náruč, abych štěně objala, a nešťastnou náhodou jsem tátu praštila sádkou do obličeje a **přerazila mu nos**.

Když jsme se vrátili z pohotovosti, snažila jsem se mu zlepšit náladu tím, že jsem šla ven na příjezdovou cestu a hrála si se skákací tyčí, ale se sádkou jsem byla ještě neohrabanější a znovu jsem nad ní ztratila kontrolu. Tentokrát jsem naštěstí nespadla, ani si nic nezlomila.

Ale udělala jsem tátovi **patnácticentimetrový škrábanec** na novém autě.

Ze štěněte se zanedlouho stalo nechutné, hroudovité stvoření známé pod jménem Prevít, který se nedávno stal otcem menší verze svého páchnoucího já, jemuž říkáme Prévinka. Skákací tyč leží v garáži a od té doby jsme ji viděli jen pětkrát, když se neprodala při garážovém výprodeji. Táta nenechal ten škrábanec nikdy opravit, a když chrápe, jeho nos stále vydává příšerné zvuky.

Poučení z téhle narozeninové historky zní: Dostat, co chceš, může být to **nejhorší**, co tě může potkat. Jo, ale nedostat to může být horší.

Tenhle smutný příběh uvádím proto, že budu mít brzy narozeniny a že jsem se rozhodla, že budou úplně jiné než moje „**narozeniny se zlomenou rukou**“.

Budou to nejlepší narozeniny ze všech, protože chci jen muziku, a jsem přesvědčená, že táta se neodváží místo toho přijít se skákací tyčí nebo nějakou jinou nebezpečnou náhražkou jako v minulých letech. Můj odhad: dárkový poukaz.

Navíc jsem se letos připravila. Moji rodiče jsou staří, proto se jim líbí jen hudba, kterou muzikanti natočili, než se naučili hrát a zpívat, ale já jim dala jasně najevo, že chci **SVOJI** oblíbenou hudbu, a ne jejich.

Jedna z pravěkých kapel, které poslouchali moji rodiče.

Navíc – PRÉMIE! – řekli, že si můžu udělat oslavu, a vymýšlet, koho chceš pozvat a koho ne, je superzábava.

PŘEDCHOZÍ NAROZENINY

CO JSEM CHTĚLA	CO JSEM DOSTALA
 Koala	 Plyšový medvěd
 Narval	 Sardinka s párátkem v hlavě (díky, Isabello)
 Boty na 15centi- metrovém podpatku	Přednáška od táty

Pondělí 02

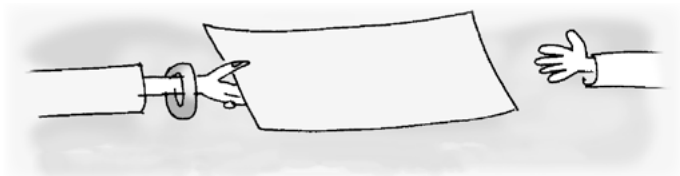
Milý deníčku,

dneska máme výtvarku!

Naše učitelka výtvarné výchovy, jak si možná vzpomínáš, milý deníčku, je slečna Andersonová, která je tak krásná, nádherná a úchvatná, že ženy mají silné přirozené nutkání strčit ji pod vlak. (Nebylo by **fantastické**, kdyby tě někdo takhle obdivoval?)

Dneska nám zadala nový úkol: vyrobit **HUDEBNÍ PLAKÁT!!!!!!!** Jsem tak nadšená, že bych těch vykřičníků napsala ještě mnohem víc, ale chci ti o tom úkolu vyprávět a neztrácet už čas **interpunkčním extremismem**.

Slečna Andersonová nám rozdala tenké archy papíru, na které jsme měli nakreslit svou oblíbenou hudební skupinu, zpěváka a tak. Potom chodila po třídě a všichni jsme jí museli říct, co budeme kreslit.

Díky za ten mizerný arch papíru.

Chci nakreslit plakát kapely, která je tak super, že **ani nemůžu říct nahlas** její název.

Vyslovuje se, jako když do sebe dlouze vtáhneš vzduch a pak ho všechen najednou vypustiš, strašně potichu, jako bys byl smutný, unavený, podrážděný, rozčilený a trochu otrávený.

Mám pocit, že mám k té kapele hluboký vztah, protože jsem ten zvuk vydávala dávno předtím, než jsem ji vůbec znala. Ten zvuk se dá taky vytvořit šlápnutím na nafouklé břicho spícího bígla – nešťastnou náhodou nebo schválně.

Protože nemůžu říct jejich název nahlas, budu používat název **SUPRATO**, který získáš, když použiješ první písmena „Smutný, Unavený, Podrážděný, Rozčilený A Trochu Otrávený“.

Dámy a pánové – SUPRATO

SUPRATO jsou šíleně populární. Prodali už asi přes **million** desek a táta je nesnáší, což je vždycky nejlepší způsob, jak zjistit, jestli je ta kapela dobrá. (Tuhle metodu můžeš vlastně použít u **spousty** dalších věcí.)

Co můj táta nesnáší

POSEDLOST NEHTY

NÁDHERNĚ
HLASITOU HUDBU

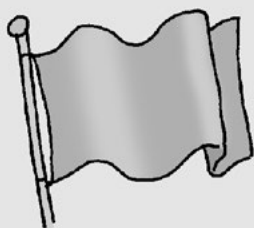
VŠECHNY ZNÁMÉ
BÁJEČNÉ VĚCI

POHYB

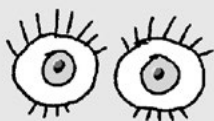
Protože vím, že jsem byla **první člověk**, kterému se mu líbili, znamená to, že je trochu vlastním, a každý u nás ve škole, kdo je poslouchá, se po mně opíjí a dopouští se přestupku. S tím se nehodlám smířit. Tohle je **OPRAVDOVÝ ZÁKON**, a protože jsem pověřena vytvářením všech zákonů, může za to **BÝT OPRAVDU UVĚZNĚN**.

MOJE DALŠÍ ZÁKONY

Barvy národní vlajky budou odted: SVĚTLE HNĚDÁ, TMAVÁ a NEBLONDATÁ.

Můj portrét bude na mincích, ale jen prudce elegantní záběry, kdy se dívám přes rameno.

BLANKYTNĚ MODRÉ oči už NEBUDOU oficiálně hloupé.

Protože tu kapelu poslouchám už delší dobu, asi tě nepřekvapilo, že hodlám nakreslit plakát SUPRATO a jejich nové desky, která se jmenuje **Telecí**, podle jejich hitu „**I když nejseš telecí, bejby, žeru tě úplně stejně**“.

A když to zpívají, okamžitě slyšíš, že nezpívají „nejsí“, ale **mnohem suprovější** „nejseš“. Ostatní lidi to možná neslyší, ale já jo. Takových věcí si všimneš, když máš vztah s hudební skupinou.

*Při jedné jejich písničce
jsem slyšela, že BASÁK
má na prstě NÁPLAST.*

*Poslala jsem mu
NÁDHERNÉ
PŘÁNÍ BRZKÉHO
UZDRAVENÍ.*